

An Club Óige

Gormfhlaith Ní Thuairisg

Déanta na firinne, ba go drogallach a ghlac baill nua choiste Chlub Óige Lurgan lena gcuid cúramaí bliain ó shin. Nach raibh aon duine eile a dhéanfadh é? Cé a d'fhéadfadh paca déagóirí a láimhseáil?

Ach ní raibh aon dul as. Bhí obair na gcapall déanta ag an dream a bhí ina bhun le roinnt mhaith blianta, ach bhí a gcuid gasúr féin bogtha ar aghaidh agus bhí siadsan ag iarraidh bogadh ar aghaidh iad féin. Mura seasfadh duine éicint isteach, b'shin deireadh leis an gclub. Agus cén chaoi a bhféadfadh muid scaoileadh le ceann de na clubanna óige ab fhadbhunaithe sa tír?

Is cuimhin le cuid againn an club sin sna hochtóidí nuair a chuir tuismitheoirí ag an am dua orthu fhéin le spás agus siamsaíocht a chur ar fáil don ghlúin óg nuair nach raibh oiread deiseanna ann agus atá anois. Níor thuig muid ag an am an méid a bhí siad a thabhairt dúinn. Ach tuigean muid anois é.

Agus tá dúshlán nua le sárú ag glúin óg an lae inniu. Tá níos mó ar siúl ag go leor acu – tá siad ag plé le hobair scoile, le spórt, le ceol – agus tá na meáin shóisialta lárnach ina saol ar bhealach a bhfuil sé deacair ag éinne atá os cionn deich mbliana fichead a thuiscint.

Sin é an fáth go bhfuil tábhacht níos mó ná riamh leis an dá uair a chloig trathnóna Dé hAoine nuair nach mbíonn brú orthu, nuair nach gcaithfidh siad aon rud ar leith a dhéanamh ach a bheith i dteannta a chéile, áit a bhfuil deiseanna siamsaíochta, spóirt, éisteacht le ceol nó – an rud is tábhachtaí uilig b'fhéidir – a bheith ag “messáil” le chéile. Agus ní féidir dearmad a dhéanamh ar na deiseanna eile – an seans casadh le clubanna óige eile agus aithne a chur ar dhaoine óga as áiteacha eile i gConamara nó níos faide ó bhaile.

Bíonn na daoine óga ar bís le dul chuig sraith sacair na

gclubanna óige, isteach ag scátáil faoi Nollaig i nGaillimh nó suas chuig “Eilemental” (fiú má bhí siad ite ag míoltóga beag!). Baintear sásamh i gcónaí chomh maith as an gcomórtas tallainne idirclubanna, agus ghlac dá dhream iontacha páirt i gcomórtas Xfachtóir na bliana seo – na cailíní as an tríú bliain a chuaigh chuig an gcaobh ceannais lena gcuid ceoil – agus an grúpa eisceachtúil a rinne “An Mine”, a thug leo Craobh na hEireann sa gcomórtas náisiúnta i mbliana i Múscraí agus a chuir ar stáitse é chomh maith anseo sa mbaile, le linn an chomórtha ar an tragóid. Rinne siad éacht.

Ar ndóigh, is ar scáth a chéile a mhaireann muid. Tá chuile thacaíocht á fháil ag an gclub óige ó Joanne & Barry in Óige na Gaeltachta agus iad i gcónaí ann le comhairle a chur orainn. Tá moladh ar leith tuilte ag Cumann Forbartha Chois Fharraige, a thuigean chomh tábhachtach agus atá sé go mbeadh daoine óga páirteach in imeachtaí móra pobail. Tá muid an-bhuíoch do Josie Chóilí Óg a rinne léiriú gairmiúil, snasta ar “An Mine” nuair a chuaigh é féin ag plé leis inár dteannta agus a réitigh thar barr leis an gcliar! Agus ar ndóigh, tá áit speisialta inar gcroí do Mhicheál Ó Foighil, agus an deis a thugann seisean do bhaill an Chlub Óige a bheith páirteach in imeachtaí Choláiste Lurgan chuile shamhraidh, deis, chomh fada agus is eol dúinn, nach mbíonn ar fáil ag an óige in aon cheantar Gaeltachta eile.

Ach siad an dream is mó atá le moladh as chomh maith agus atá an Club Óige, na daoine óga féin. Mar a dúirt mé, bhí muid drogallach tosú ag plé le déagóirí – tá drochcháil orthu! Bhí dul amú orainn agus dul amú mór. Ní fhéadfá a bheith in éineacht le dream gasúir níos deise, níos múinte, níos oscailte agus níos spráúla ná iad. Is pribhléid é aithne a chur orthu, agus is mór an chreidiúint iad. Go mba fada buan iad agus an Club Óige as a bhfuil muid chomh bródúil.

Cuid de Chlub Óige Lurgan